

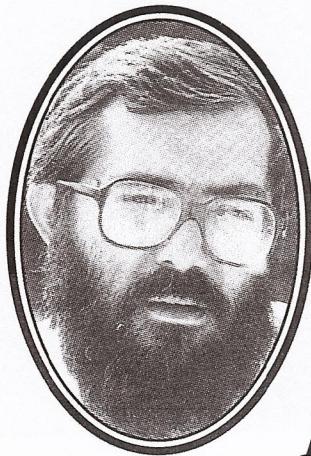
szépnek számítanak az előzőkben említett művek, de a következőkben megörökítendők a következők:

Baka István

Az előző művekhez hasonlóan ezeket is a következőkben megörökítendők a következők:

PHILOKTÉTÉSZ

Akár a leprás akiről lerothadt minden vonása már s csupán kolompja tudatja véle is hogy létezik még s figyelmezteti a szembejövőket hogy térjenek ki útjából olyan e vers a sorvégeiről lefosszott a rím s csupán a jambusok kolompját kongatja még tudatva merre jár hullatva húsát bomló szavait hogy kitérhessen előle az idő

István Baka

PHILOCTETES

As lepers when their features rot away
and just their tinkle-tankling bells remind them
that they are still alive and warn the others
the ordinary people in the street
to keep out of their way so are these poems:
the rhymes have slowly withered off the lines
the tinkle of iambics is the only
suggestion as to where they move about
shedding their flesh their decomposing words
and warning Time to keep out of their way

folytassam-e Philoktétész sebéről
beszéljek mellyel megfertőzte Lémnosz
alkonyait s Oliümposzig büdöslött
ő volt a hérosz mégis aki Páriszt
megölve íjával levezte Tróját
a buzló seb s erőszak mítosza
Philoktétésztől származik azóta
piroslanak legyilkolt istenek
a Sarkcsillagra vaskampóra tűzve
azóta mészárszék a menny s a nyíllal
átszegezett időből vér csorog

akár a leprás akiről lerothadt
minden vonása rímefosztva úgy
kongatja még a jambusok kolompját
e vers batyuja terhét az idő
küljába dobva megfertőzi az
élő vizet a szomjazó reménység
riadva horkan hőköl vissza tőle

folytassam-e Philoktétész sebétől
bűzlik minden dicsőség minden íjhúrt
leprától eltorzult vigyor feszít meg
és Párisz minden percben földre rogy
porrá ég Trója és a szörnyü sebből
mint anyaméhből kihasított mítosz
már csecsemőként elragadja az
íjat s halálra sebzi az időt

shall I go on about Philoctetes
about his wound that reeked to high Olympus
and brought infection to the shores of Lemnos
yet he the hero triumphed over Paris
he drew the very bow that conquered Troy
the myth of reeking wounds and violence
originated with Philoctetes
to this day murdered gods are oozing red
upon the Pole Star's bloody butcher's hook
the heavens are a slaughter-house and blood
still trickles down the arrow-wound of Time

like lepers when their features rot away
these decomposing rhyme-denuded lines
still ring the rusted bell of old iambics
and cast their bags into the well of Time
contaminating thus the living water
and thirst-tormented hope recoils in fear
then rears up snorts and shyly shrinks away

shall I go on about Philoctetes?
his wound reminds us why all glory reeks
why leprous faces grin on every bowstring
why Paris dies and Troy is burnt to ashes
today and every day and why the myth
ripped from that womb-like pestilential wound
must grab a bow while still a tiny baby
and inflict a deadly wound on Time

PRELÚD

Szergej Rachmaninov emlékének

Vonatok állnak néma és sötét

Vágányokon vak és koromszagú

Vonatok

és a szél a balti szél

Hold-vállapos felhő-köpenybe bújt

S állnak pokolból fölkelé növő

Jégcsapok éjlő obeliszkeid

Ó város éles szemfogú jövő

Sebzettje

szétnyílsz mint éjjeli híd

Vonatok állnak néma és kihalt

Vágányokon s a váltók fogisorán

Tél-epilepszia okád szilaj

Tajtéket

Észak ó fehér leány

Néva-seb Éva-hasíték

magad

Megadva nyúlsz el míg zihál a szél

És tomporod fagyára rátapad

Vér-ondó foltos lepedőd a Tél

PRELUDÉ

in memoriam Sergei Rachmaninov

Trains stand there stranded on the silent dark
tracks stationary sooty-smelling blind
trains

and in its moon-epauletted cloak
of clouds upswells the wind the Baltic wind

Like icicles from darkest hell so rises
the evening skyline of your obelisks
oh city stabbed by future's sharp incisors
you split

like swing-bridge in the midnight mist

Trains stand there stranded on the lonely silent
tracks and the winter's epileptic froth
invades the points' clenched teeth in a violent
vomiting spate

oh North white lady North

wound of the Neva cleft of Eve
you yield
inertly to the wind's hard breathing beat
your frozen buttocks' curve is half-revealed
through Winter's blood-and-sperm-besplattered sheet

IZOLDA LEVELE

Nem mehetek ma Trisztán nem lehet

Most lázasodott be a kisfiam

Fiunk hisz szinte biztosan tied

Ne sírna úgy rohannék boldogan

Holnap se jó az Marke napja rég

Ilyenkor fürdik kölnit szór magára

Ha e napon se hálnek véle még

Igazolást találna gyanujára

Holnaputánra a burgund követ

Jelentkezett be megsúgták királya

Küld nékem egy csodás rubinkövet

Ügyelnem kell a diplomáciára

Három nap múlva akkor lesz a bál

Eljönnek mind a kornwalli urak

Sok puccos dáma s undorodva bár

Fogadnom kell a hódolatukat

Nem mehetek foglalt minden napom

De hidd el nékem is sajog sebed

Futok hozzád amint lesz alkalom

És akkor akkor meghalok veled

ISOLDE'S LETTER

Tristan I cannot go today because
A fever has attacked my little son
Our boy for almost surely he is yours
He cries and I must stay now dearest one

Tomorrow is Mark's customary night
He takes a bath and sprays expensive scents
Should I neglect my duty then he might
Have further doubts about my innocence

Next day we'll see the envoy of the king
Of Burgundy it's whispered that he bears
A matchless ruby as an offering
I must be careful with foreign affairs

In three days time we'll give a ball we must
Receive the Cornish aristocracy
- Those decked-out wives - then hiding my disgust
I'll take their homage with due courtesy

I cannot go I'm busy as you see
But heaven knows your wound torments me too
I'll fly to you as soon as I am free
And then my darling I will die with you.

István Baka (1948–1995)

Born in the small provincial town of Szekszárd, Baka attended the University of Szeged graduating with a degree in Hungarian and Russian Language and Literature. Baka's poetry and prose works are characterized by an artistic system of images that unite reality with the rich world of his imagination, symbols frequently placed in a framework of millennial myths. His poetry shows great affinity with modern Russian poets, many of whom he translated into Hungarian. He is regarded today as one of the 20th century's truly outstanding, major, original voices. Premature death prevented him from occupying the place he deserved in the memory of the Hungarian public. He was awarded the Graves Prize in 1985, the Attila József Prize in 1989, the Sándor Weöres Award in 1992, and the Tibor Déry Award in 1993. His volumes include *The Magdalene Downpour (Magdolnázápor)*, (1975), *The Gospel Thrown into the Flames (Tűzbe vetett evangélium)*, (1981), *Döbling*, (1985), *On the Cross Hair of the Compass (Égtájak céleresztjén)*, (1990), *The Hour of Wolves (Farkasok órája)*, (1992), *The Testament of Styepan Pehotny (Szytjan Pehotnij testamentuma)*, (1994).

Dániel Varró (1977–)

The youngest poet of this collection is a native of Budapest. He is now a pupil of the University of Budapest at the faculty of Hungarian and English Literature. He had earned his first poetical success already at the age of twelve with an epic trilogy Bunny, Bunny's Love and Bunny's Evening alluding to the famous trilogy of János Arany: Toldi, Toldi's Love and Toldi's Evening. At sixteen he started to publish in the most known literary magazines where his poems were praised for their masterly use of rhyme, rhythm and wordcraft. His first volume of poetry *Pot Azure (Bőgre azúr)* which appeared in 1997 was such a success, that – unusual in this field – a new edition had to be published.